αὐτὸν δι' ἑπταετίαν ἀντὶ 25 χιλιάδων δραχμῶν. Ἤρχισε νὰ δύῃ ὁ ἥλιος, καὶ τὸ θέαμα καθίσταται γραφικώτατον· ἐδῶ ὁ ποταμός, τὰ διάφορα πέριξ χωρία κατάφυτα, γυναῖκές τινες πλύνουσαι παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, παρέκει ἀγέλη προβάτων βόσκει, ἐνῷ ὁ ποιμὴν παίζει τὴν ἀγαπητήν του φλογέραν, μακρόθεν διακρίνονται τὰ ὄρη τοῦ Ἀστακοῦ καὶ ἔτι μακρύτερον ἡ θάλασσα! Ὄντως ὁ Νομὸς Αἰτωλοακαρνανίας εἶνε πλουσιώτατος ὡς πρὸς τὴν ποικιλίαν τῆς φύσεως, ἀλλ' ὁμοιάζει μὲ τὴν καλλονὴν ἐκείνην ἥτις ἕνεκεν μεγάλης ἐνδείας γεννᾶται, αὐξάνει καὶ ἀποθνήσκει ἐν ὑπογείῳ τινὶ ἀδιόρατος καὶ ἀσήμαντος, ἐνῷ ἑτέρα ἧττον ὡραία περικυκλοῦται ὑπὸ θαυμαστῶν ἐπιδεικνυομένη. Στρώσατε τὸν Νομὸν διὰ σιδηροδρόμων, ἐξασφαλίσατε αὐτὸν ἀπὸ τὴν λῃστείαν, καὶ τότε ἐλθὲ πλουσία καὶ ὡραία Ἑλβετία ν' ἀντιπαραβληθῇς μὲ τὴν πτωχὴν Αἰτωλίαν. Ἀποχαιρετῶ ὑμᾶς, ὡραῖαι τοποθεσίαι, εὐχόμενος ὑμῖν καλλιτέραν τύχην εἰς τὸ μέλλον.

. . . .

Εἰσήλθομεν εἰς Μεσολόγγιον περὶ λύχνων ἀφὰς ἀποκομίζοντες τὰς ὡραιοτέρας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης, τῇ δ' ἐπαύριον περὶ ὥραν δεκάτην ἀνεχωρήσαμεν ἐκ Μεσολογγίου.

Gloria-Cassis.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Μῦθοι καὶ διάλογοι πρὸς χρῆσιν τῶν ἀνήβων ὑπὸ Δημ. Γ. Καμπούρογλου.— Πρόκειται περὶ συλλογῆς ποιηματίων ἀποτεινομένων εἰς τὴν μικρὰν ἡλικίαν, ἐν τοῖς ὁποίοις πολλὴν ἱκανότητα κέκτηται ὁ κ. Καμπούρογλους.

×

Ἡ ἀληθὴς θρησκεία ἐξεταζομένη κατὰ τὴν φύσιν, τὸν σκοπὸν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς ὑπὸ Ἱεροθέου Μητροπούλου. Εἶναι μακρὰ πραγματεία τοῦ λογίου ἀρχιμανδρίτου ὀφειλομένη εἰς μακρὰς μελέτας, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ πλείστης ἐπιμελείας ἐπιδίδεται ὁ ἀκούραστος Μητρόπουλος.

×

Καταστατικὸν τῆς Ἑταιρείας Γουτεμβέργιος.—Τὸ νέον τοῦτο καταστατικὸν ψηφισθὲν ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν 5 καὶ 19 Ἰουλίου γενικῶν συνελεύσεων τῆς ἑταιρίας ταύτης περιέχει πλείστας βελτιώσεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας τὴν περαιτέρω προκοπὴν τοῦ ἀναγκαιοτάτου συνεταιρισμοῦ.

×

Πλάναι συνταγματικαὶ ὑπὸ Α. Ν. Στούπη δικηγόρου καὶ ὑφηγητοῦ.

Ἡ μελέτη αὕτη οὖσα ἀπόσπασμα ἀνεκδότου πραγματείας περὶ τοῦ καθ' ὅλου δημοσίου δικαίου ἀφορᾷ εἰς ἀνατροπὴν τοῦ γνωστοῦ «ὁ βασιλεὺς βασιλεύει καὶ δὲν κυβερνᾷ» καὶ εἰς κρίσεις ἐπὶ τοῦ βουλεύματος τῶν Πλημμελειοδικῶν, τοῦ χωρίσαντος τὴν γνωστὴν τοῦ Βελέντζα δίκην ἀπὸ τῶν συνευθύνων ὑπουργῶν.

×

Ἡ χημεία τῶν οὔρων καὶ τῶν οὐρολίθων ἐν τῇ ἐφαρμογῇ εἰς τὴν κλινικὴν ὑπὸ Γ. Ζαβιτσάνου. Ἡ μελέτη αὕτη ἡ τυχοῦσα τοῦ α'. ἐπαίνου ἐν τῷ συμβουλιδείῳ διαγωνισμῷ ἐκδίδεται προσεχῶς, ἐπισπῶσα τοὺς ἐπαίνους ὑπὲρ τοῦ καὶ νοσοῦντος οὐχ ἧττον ἐργαζομένου κ. Ζαβιτσάνου.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ πέριξ τοῦ στρατῶνος τοῦ πυροβολικοῦ χαρτοφυλάκιον περιέχον χαρτονομίσματα καὶ σημειώσεις σπουδαίας εἰς τὸν ἀπωλέσαντα.

Ὁ εὑρὼν αὐτὸ ἂς κρατήσῃ τὰ χαρτονομίσματα καὶ παραδώσῃ τὸ χαρτοφυλάκιον εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Ὀγδοήκοντα ἰδιαίτερα σώματα τῆς Κυανῆς Βίβλου τοῦ κ. Σουρῆ ἐπὶ καλοῦ χάρτου πωλοῦνται πρὸς 50 λεπτὰ ἕκαστον ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι», ἀπέναντι τοῦ «Αἰῶνος».

Κήρυγμα. Εἰς τὸ μεσαῖον πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λάνδερερ, παραπλεύρως τῆς Ἀκαδημίας, ὅπου ὁ κ. Δ. Ζ. Σακελλάριος κατοικεῖ κηρύσσεται ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἀπὸ τὰς 9—10 π.μ. καὶ ἀπὸ τὰς 4—5 μ.μ. Τὴν δὲ Τετάρτην τὸ ἑσπέρας ἀπὸ τὰς 7—8. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΔΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ.

Ἀστὴρ Ἀνατολῆς περιοδικὸν ἑβδομαδιαῖον μὲ ὡραίας εἰκόνας καὶ ὕλην ποικίλην καὶ διδακτικὴν εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας· εἶναι ἡ ἀρχαιοτάτη ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν Ἑλλάδι ἐφημερίδων (24 ἐτῶν) καὶ ἡ συνδρομή της εἶναι μόνον 6 δραχμὰς κατ' ἔτος.

Ἐφημερὶς Παίδων μηνιαῖον περιοδικὸν (14 ἐτῶν) εἰδικῶς διὰ παιδία μὲ λαμπρὰς καὶ ποικίλας εἰκόνας καὶ εὐχάριστα διηγήματα, εἶναι τὸ κάλλιστον τοῦ εἴδους της καὶ ἡ συνδρομή της εἶναι μόνον μία δραχ. κατ' ἔτος.

Ὅστις ἤθελε κάμει π έ ν τ ε συνδρομητὰς εἰς ἓν τούτων, λαμβάνει ἓν φύλλον ἐπὶ ἓν ἔτος δωρεάν.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ὁ κ. **Ἰωάννης Πέτρος Λαμπὲλ** διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ἀγγέλλει ὅτι πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀρχαρίων θέλει σχηματίσει ἰδιαιτέρας τάξεις πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς. Δίδακτρα προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν δραχ. **30.**

Προσέτι δίδει μαθήματα καθ' ἑκάστην κατ' οἶκον ἀντὶ δρ. **45** κατὰ μῆνα, τρὶς δὲ τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ δραχ. **25.**

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν οἰκίαν του κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἄνωθεν τοῦ καπνοπωλείου Β. Σιαπάτου καὶ τοῦ κουρείου Π. Φιλιππίδου.

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ

πρὸς ἐκμάθησιν

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΗΣ

ἐντὸς ἓξ μηνῶν

μετὰ πλήρους διδασκαλίας τῆς ῥητορικῆς αὐτῶν

Δίδακτρα προπληρωτέα κατὰ μῆνα

νέαι δραχμαὶ **10**

Ι. ΦΩΚΑ-ΖΕΝΟΣ

Διδάκτωρ τοῦ ἐν Ῥώμῃ Πανεπιστημίου

29—Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου—**29**

ΣΗΜ.—Δέχεται προσέτι ὁ αὐτὸς καθηγητὴς οἰκοτρόφους διὰ τὴν πλήρη ἐν ταῖς γλώσσαις ἐξάσκησιν.

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.

(Ἐν ὁδῷ Αἰόλου ἀριθ. 39.)

Ἐν τῇ ἀποθήκῃ ταύτῃ εὑρίσκονται πρὸς πώλησιν αἱ Ἱεραὶ Γραφαί, ὁλόκληροι καὶ κατὰ τεύχη χρυσοδεμέναι καὶ ἀπλοδεμέναι ἔν τε τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ καὶ τῇ καθομιλουμένῃ, ἰδίως τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια καὶ αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἐν π ρ ω τ ο τ ύ π ῳ διὰ τὰ σχολεῖα, καὶ ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς γλώσσαις, καὶ αὐτῇ τῇ λατινικῇ ἡ Νέα Διαθήκη, ἐν δὲ τῇ ἑβραϊκῇ ἀμφότεραι ἤτε Παλαιὰ καὶ Νέα.

Τὰ ἱερὰ ταῦτα βιβλία ὡς καὶ ἄλλα ἠθικὰ ἐκεῖ εὑρισκόμενα συνιστῶμεν ὡς καταλληλότα δῶρα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ προσφέρωσι τοιαῦτα εἰς τοὺς φίλους των.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ

Ὁ ἰατρὸς **Ι. Φωκαζένος** εἶναι ὁ μόνος ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας «**James Epps et C° Homœopathiechemists London**» καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἐν Ἀθήναις ὁδὸς ἁγίου Κωνσταντίνου ἀρ. 29.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΤΟΠΤΡΩΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΑΤΗΧΑ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ

ΕΚΑΤΟΓΧΕΙΡ

Τὸ ἀνωτέρω γνωστὸν ἐργοστάσιον λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ φιλόκαλον κοινὸν τῆς τε Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ὅτι τελειοποιηθὲν καὶ πλουτισθὲν ἐσχάτως διὰ τῶν τελειοτέρων μηχανημάτων ὅπως τὰ ἐν Παρισίοις τελειότερα ἐργοστάσια, ἀναλαμβάνει παντὸς εἴδους ἐργασίαν εἰς τιμὰς κατὰ 20]ου ἔλαττον ἀπὸ πρότερον ἤτοι.

Αον Παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους κάτοπτρα.

Βον Ἔπιπλα ἐπίχρυσα πολυτελῆ παντὸς εἴδους.

Γον Κορνίζας παραθύρων ἐπίσης.

Δον Κοσμήματα δι' ὀροφὰς καὶ τοίχους οἰκιῶν, διαφόρου ῥυθμοῦ.

Εον Κρύσταλλα εἰς οἷον δήποτε μέγεθος λευκὰ καὶ ἀργυρωμένα.

ΣΤον Πλαίσια εἰκόνων ἐλαιογραφιῶν καὶ ἄλλων διαφόρων σχημάτων.

Τιμολόγιον ἔκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλεται εἰς τὸν ζητήσαντα.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Κ. ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ = ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ — ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

Εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν τοῦτο κατάστημα τοῦ γνωστοῦ παρὰ τῇ φιλοκάλῳ Ἀθηναϊκῇ κοινωνίᾳ κ. Χουτοπούλου, ἐκομίσθησαν πλουσιώταται συλλογαὶ εἰδῶν πολυτελείας, τόσῳ κομψῶν καὶ μετὰ τόσης λεπτῆς καλαισθησίας ἐξειργασμένων ὡσεὶ ἦσαν συλλογαὶ λυρικῶν ποιήσεων. Διότι ἀληθῶς τὸ κατάστημα τοῦτο εἶναι θελκτικὴ ποίησις,

Εὕρηνται ἀκόμη ἐν αὐτῷ καὶ ἅπαντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς οἰκιακῆς τῶν δεσποινίδων λεπτουργικῆς, Σχέδια καλλιτεχνικώτατα, λεπτοὶ πρίονες πρὸς 40 λεπτὰ ἡ δωδεκὰς κτλ, κτλ.

ΜΕΤΡΙΟΤΗΣ ΤΙΜΩΝ

()«ΔΙΑΓΩΝΑΛ»() — ()«ΚΑΣΜΙΡΙΑ»() — ()«ΚΟΣΤΟΥΜ»() — ()«ΤΣΟΧΕΣ»()

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Δ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐκομίσθησαν ἐσχάτως ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης ποικίλλαι συλλογαὶ χειμερινῶν ὑφασμάτων, κομψῶν, στερεῶν καὶ χρωματισμῶν διαφόρων.

Εἶναι γνωστὴ ἡ φιλοκαλία, ἡ χάρις τῆς ἐργασίας, ἡ στερεότης καὶ ἡ μετριότης τῶν τιμῶν τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Ἠλιοπούλου.

ΝΕΟΝ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ ΒΙΑΤΖΙΝΗ

Λεωφόρος Πανεπιστημίου

(ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ Ἀρσακείου)

Ὁ ἀγαπῶν τὴν στερεότητα τῶν ἐνδυμάτων, τὴν κομψότητα αὐτῶν, καὶ τὴν οἰκονομίαν ἂς ἐπισκεφθῇ τὸ ἄνω κατάστημα.

Τιμαὶ ἀληθῶς μέτριαι

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ χειμερινὴ φρ. **75.**
ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ φθινοπωρινὴ » **65.**

ΠΑΤΣΑΣ

Κάτωθεν τοῦ παρὰ τὰ Χαυτεῖα ξενοδοχείου ἡ «Θράκη» καὶ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Σωτηροπούλου δ ί δ ε τ α ι **πατσᾶς** καθαρώτατος καὶ κατὰ τὴν τελειοτάτην μαγειρικὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς καὶ διάφορα κρύα φαγητὰ καὶ ποτά.

Τὸ κατάστημα μένει καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἀνοικτόν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἄνω πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ν. Ροδολοπούλου, ὁδὸς Ἀκαδημίας.

Σ. Ν. ΖΑΒΙΤΣΑΝΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΣ ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ

ΚΙΝΙΝΗ

ΧΗΜΙΚΩΣ ΚΑΘΑΡΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

Τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαχθεῖσα

ΚΟΠΤΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΤΟΝ ΠΥΡΕΤΟΝ

Πωλεῖται εἰς ἀγγεῖα τῶν 18 γραμμαρίων

!! Εὐτυχὴς Εὐκαιρεία !!

ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ BIENNAIA

ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

Ἀρίστης ποιότητος καὶ νέου τελειοτάτου συστήματος πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς παρὰ τῷ καταστήματι τοῦ κ. Ἀριστ. Δ. Παππᾶ.

Ὁδὸς Καπνικαρέας.

Ν. ΚΑΡΑΠΑΤΕΑΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

Ὁ φιλόκαλος γνωστὸς ἐμπορορράπτης **Ν. Καραπατέας** ἐφοδιάσας (τὸ ἀπέναντι τῆς πρώην Ὡραίας Ἑλλάδος καὶ ἄνωθεν τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Γ. Λεώνη κείμενον κατάστημά του) μὲ διάφορα ὑφάσματα haute nouveauté τσόχας καὶ κασμίρια ἐν γένει ἀρίστης ποιότητος καὶ γούστου, ὑπόσχεται τοῖς προσερχομένοις ἐξαίρετον ἐφαρμογὴν καὶ εὐθηνίαν εἰς τὰς τιμάς.

Ὅθεν ἂς σπεύσωσιν οἱ ἐπιδιώκοντες τὴν κομψότητα στερεότητα καὶ εὐθηνίαν τῶν ἐνδυμάτων.

Ἐπὶ τῆς εἰσόδου κρέμεται παμμεγέθης ψαλὶς ὡς διακριτικὸν σημεῖον.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ πλῆρες καὶ ἐν καλῇ καταστάσει π ω λ ε ῖ τ α ι εἰς μετρίαν τιμήν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ο ΗΛΙΟΣ

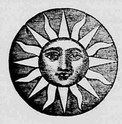

THE SUN FIRE OFFICE

Ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸ ἔτος

1710

Ἡ ἑταιρία αὕτη ἀσφαλίζει σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰ τρεχούμενα ἀσφάλιστρα.

Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ 1879 συμποσοῦται εἰς λίρας ἀγγλικὰς 262,492,461.

Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα διὰ τοῦ πράκτορος πληρώματος ἀκριβῶς καὶ προθύμως.

Ἡ ἑταιρία ἀναγνωρίζει τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

Ἡ ἑταιρία δέχεται πενταετεῖς ἀσφαλείας προκαταβαλλομένων ἀσφαλίστρων τεσσάρων ἐτῶν.

Κυριακῷ καὶ Σία ἐν Πειραιεῖ.
Δ. Ἀγγελοπούλῳ ἐν Πάτραις.
Γαβριὴλ Μακρῆς ἐν Ζακύνθῳ.
Ι. Ε. ΜΑΣΣΩΝ Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις.

Σημ. Τὰ Συμβόλαια τῆς Ἑταιρίας ταύτης δέχεται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. **71.**

ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΟΙΒΗ **16.600** ΦΡ.

Βραβεῖον χρυσοῦν κτλ.

QUINA LAROCHE

ΣΙΔΗΡΟΥΧΟΣ ΚΙΝΑ-ΛΑΡΟΣ.

Διαλελυμένον ἅλας σιδήρου καὶ συνηνωμένον μετὰ τῆς Κίνας-Λαρὸς εἶναι τὸ ἐνεργητικώτερον τῶν ἀναρρωτικῶν τονικῶν.

Προσδίδει εἰς τὸ αἷμα τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια, ἅτινα εἶναι ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ. Βοηθεῖ τὰς βραδείας ἀναπτύξεις· θεραπεύει τὴν ἀναιμίαν, τὰς ἀσθενείας τοῦ μαρασμοῦ, τὸν λυμφατισμόν, τὴν χοιράδωσιν, τὰς συνεπείας τοκετῶν, ὑποβοηθεῖ τὴν πέψιν καὶ συντελεῖ εἰς τὰς ἀναρρώσεις.

Ἐν Παρισίοις, 22, ὁδὸς Drouot καὶ ἐν τοῖς φαρμακοποιοῖς. Ἐν Ἀθήναις εἰς τὰ κεντρικώτερα καὶ κυριώτερα φαρμακεῖα.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ 26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία..........	Δραχ. ν.	12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.........	» »	16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ............	Λ. Τουρ.	1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ......	Φράγκα	25

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1065

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 22 Ὀκτωβρίου 1881 — ΠΕΜΠΤΗ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 31 Ὀκτωβρίου.—Ἡ βουλὴ ἐπεκύρωσε τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Γαμβέτα

ΒΙΕΝΝΗ, αὐθημερόν.—Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν.

HAVAS.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1 Νοεμβρίου. — Ὁ κ. Βωδρὺ Δ'Ασσὸν προετοιμάζει κατηγορητήριον κατὰ τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου διὰ τὴν διαγωγὴν τούτου κατὰ τὴν εἰς Τύνιδα ἐκστρατείαν.

Ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος καὶ ἡ βασίλισσα ἐπιστρέφουσιν εἰς Ἰταλίαν.

REUTER

Ὁπόσοι εἶναι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ψάλωσιν ἐπινίκεια εἰς τὸ φιλελεύθερον τοῦ πολιτεύματος ἡμῶν οὔτε ἐρευνῶμεν, οὔτε ἐπιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν, οὔτε θὰ τρέξωμεν κατόπιν ἐκείνων, ἐὰν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, οἵτινες φρονοῦσιν, ὅτι αἱ πολλαὶ ἐλευθερίαι ἐπηρέασαν ἐπὶ τὸ χεῖρον τὸ μέλλον τοῦ τόπου, καὶ ὅτι μόνος ὁ περιορισμὸς αὐτῶν θέλει ὀρθοποδήσει τὸ κλονιζόμενον ἔθνος. Ἐὰν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι, θὰ ἦναι ἢ μωροὶ ἢ παράσιτοι τοῦ δεσποτισμοῦ. Οἰκτείρομεν τοὺς πρώτους καὶ περιφρονοῦμεν τοὺς δευτέρους.

Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἱστάμεθα πρὸ τούτων, συναθροίζομεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν ὁλόκληρον ἐπὶ θέματος, τὸ ὁποῖον βαθέως μελετᾷ ἡ ἐθνικὴ συνείδησις καὶ ἤρξατο ἀνακυκῶν τὴν ἐθνικὴν ζωήν. Τὸ θέμα τοῦτο εἶναι ἡ ὑπὸ τὸν τύπον μόνον τοῦ φιλελευθέρου πολιτεύματος ἐγκαθίδρυσις τοῦ ἀκροτάτου δεσποτισμοῦ, ὅστις διέπει τὰ πράγματα τῆς ἡμετέρας πολιτείας, οὐχὶ τοὐλάχιστον ὑπὸ τὴν ἀναπεπταμένην ἀπαισίαν αὐτοῦ σημαίαν, ἀλλ' ὑπὸ τὸ ψευδὲς κάλυμμα ἀνάνδρου νομιμοφροσύνης, ἥτις, δι' οὐδένα διατελεῖ ἔτι πλέον μυστήριον, ποῦ διευθύνει τὰ βήματα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι σκοπὸν προέθεντο νὰ μεγαλύνωσιν αὐτοὺς ὑπὲρ τὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους.

Δὲν σκοποῦμεν ἀληθῶς νὰ ἐπαναφέρωμεν ὑπὸ τὴν μνήμην τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν τὴν ἐκτύλιξιν τῶν τελευταίων γεγονότων, ἡ ὁποία κατέστησεν ἡλίου φαεινοτέραν τὴν τάσιν ταύτην τῆς διοικούσης τὸν τόπον Σχολῆς. Ἀπὸ τοῦ μυκτηρισμοῦ τῶν ἐθνικῶν ἀποφάσεων καὶ τῆς μεταβολῆς αὐτῶν εἰς ἁπλᾶς τῆς Αὐλῆς παρατάξεις ἐν μέσῳ τῶν ἐλευθέρων ἤδη ἀδελφῶν ἡμῶν, μέχρι τῆς συγκαλύψεως τῆς ἐθνικῆς δικαιοσύνης, ἡ ὁποία σύσσωμος ἠγέρθη κατὰ τῶν ἐν τῷ νῦν ὑπουργείῳ ὑψηλῶν συνενόχων τοῦ μυσαροῦ δράματος τῶν Θηβῶν, ὑπάρχουν τόσοι σταθμοί, οἵτινες καὶ τοῖς τυφλοῖς κατέδειξαν, ὅτι ἐν τῷ τόπῳ ὑπάρχει θέλησις, ἥτις δύναται νὰ περιφρονήσῃ καὶ νὰ καταπατήσῃ τὴν ἐθνικήν, ὁσονδήποτε ἐπισήμως καὶ ἐὰν ἐξεδηλώθη αὕτη. Καὶ τοιουτοτρόπως παρέστημεν πρὸ τοῦ φαινομένου τῆς ἀσυστόλου ἐκμηδενίσεως τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας καὶ τῆς κατ' ἐξακολούθησιν διοικήσεως ὑπὸ ὁμάδος ἀνθρώπων, ἐπὶ τῶν ὁποίων, μεθ' ὅλην τὴν προφύλαξιν τῆς οὕτω ἐκμηδενισθείσης δικαστικῆς ἐξουσίας, εἰσὶ καταφανεῖς αἱ οὐλαὶ τῶν πληγῶν, τὰς ὁποίας ἀφῆκεν ἡ διὰ τῆς θελήσεως ἐκείνης ἀποσπασθεῖσα ἁρπάγη τῆς ἐθνικῆς δικαιοσύνης. Τοιουτοτρόπως ἐγενόμεθα μάρτυρες τῆς ἀναζητήσεως ψευδῶν δαφνῶν, ἐκεῖ ὅπου ἡ ἐθνικὴ θέλησις ἐπεζήτησε δάφνας ἀληθοῦς ἐθνικῆς δόξης.

Μία ὑπελείπετο ἔτι ἐλπὶς ὅτι μετ' ὀλίγον συνερχομένη ἡ τόσον ἀνάνδρως ἐξαπατηθεῖσα καὶ ἀποσκορακισθεῖσα ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία θὰ ἐζήτει ἀμείλικτον λόγον παρὰ τῶν καταπροδωσάντων τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐμβαψάντων τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν τῷ ἀπαισίῳ ἐγκλήματι τῶν Θηβῶν. Ἀλλ' ἡ αὐτὴ θέλησις διακόπτει τὴν ἀναγεννωμένην ἐλπίδα καὶ διακηρύττει ἐνώπιον τοῦ ἐκπεπληγμένου ἔθνους ὅτι φροῦδαι εἶναι ἐλπίδες στηριζόμεναι ἐπὶ ἀλλοτρίας θελήσεως καὶ ὅτι ἡ πραγματικότης εἶναι ἡ ἐνέργεια νέων ἐκλογῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ὑποδίκων ἐπὶ κλοπῇ ἐν τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει ὑπουργῶν!

Ἐν τούτοις ἐνῷ ταῦτα πάντα συμπληροῦνται ὑπὸ τὴν ἀκατάσχετον φοράν, μεθ' ἧς φέρεται ἡ παροῦσα πολιτεία, ζήτημα σοβαρώτατον προβάλλει τὴν μορφὴν τοῦ ὑπὸ τὴν διατυμπανιζομένην διάλυσιν τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας. Τὸ ἐγείρομεν οὐχὶ διότι φρονοῦμεν ἢ ἐπιθυμοῦμεν νὰ διακόψωμεν τὴν φορὰν ταύτην, ἀλλ' ἵνα προκαλέσωμεν τὴν συζήτησιν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι βαθέως σκέπτονται ἐπὶ τῶν ὁσημέραι δεινουμένων ἡμετέρων πραγμάτων καὶ βαρέως φέρουν τὴν πρὸς τὴν ἐθνικὴν θέλησιν περιφρόνησιν. Δύναται ἆρά γε νὰ διαλυθῇ βουλὴ οὐδ' ἅπαξ ἐπὶ τὸ ἔτος συνελθοῦσα; Ἰδοὺ ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον θὰ στήσῃ ἀργὰ ἢ ἐνωρὶς τὸ βαρὺ ἐρωτηματικόν του παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἐπίσης βαρέων ἐρωτηματικῶν τῶν τὴν πολιτείαν ἀνακυκώντων ζητημάτων. Τὸ ἄρθρ. 54 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε δι' ὅλους τοὺς θεωρητικοὺς ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος τῆς πολιτείας καὶ δι' ὅλους τοὺς πρακτικοὺς ἁπλοῦ καὶ μόνου τοῦ ἀπαισιωτέρου δεσποτισμοῦ, διατάσσει ἐπὶ σαφεστάτῃ ῥήτρᾳ αὐτοδικαίως κατ' ἔτος συνέρχεται ἡ βουλή», ὑπάρχει ἐρωτῶμεν, ἐν τῇ πολιτείᾳ δύναμίς τις ἥτις δύναται νὰ κατασιγάσῃ τὴν ἀπαιτητικὴν τοῦ ἄρθρου τούτου ῥήτραν; Ἐὰν ὁ βασιλεὺς δὲν δύναται ν' ἀναστείλῃ τὰς ἐργασίας τῆς βουλῆς ἐπὶ ἓν ἔτος, δύναται νὰ κατορθώσῃ τοῦτο διαλύων αὐτήν; Ἐὰν τὸ Σύνταγμα ἔδωκε τὸ ἀπόλυτον δικαίωμα τῆς διαλύσεως, ἀνέγραψε ἐν ἑαυτῷ καὶ τὴν ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ ἔτους ἀπόλυτον παρουσίαν τῆς βουλῆς, διατί ἐνῷ ἐπικαλεῖσθε τὸ πρῶτον ἀσεβεῖτε πρὸς τὸ δεύτερον; Τοιουτοτρόπως ἐπανέρχεται τὸ ἀρχικὸν ζήτημα τῆς ὑπὸ τὸν τύπον φιλελευθέρου πολιτεύματος ἐγκαθιδρύσεως τοῦ ἀκροτάτου δεσποτισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκ πολλῶν φαινομένων καὶ ἐξετάζεται καὶ μελετᾶται. Ὁποῖον θὰ ἦναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν μελετῶν τούτων μόνον εἰς τὸν προσεχῆ χρόνον ἀπόκειται νὰ καταδείξῃ. Τὸ μόνον βέβαιον εἶναι ὅτι ματαίας προσδοκίας στηρίζουσιν οἱ δεσποτικοὶ ἐν τῇ κοιτίδι ταύτῃ τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἂν ἐβλάστησε ποτὲ τὸ δένδρον τοῦ δεσποτισμοῦ, ἐχρησίμευσε πάντοτε πρὸς αὔξησιν τῆς πυρᾶς, τὴν ὁποίαν ὁ Προμηθεὺς ὡς αἰώνιον κληροδότημα τῇ ἐκληροδότησε.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀγγλία

Τὰ ἐξαιρετικὰ μέτρα, εἰς ἃ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ προσφύγῃ ὡς ἐκ τῆς στασιαστικῆς διαγωγῆς τῶν ἐν Ἰρλανδίᾳ αὐτονομιστῶν ἐπήνεγκε τὰ ἀποτελέσματα, ἃ ὁ κόσμος ηὔχετο καὶ προσεδόκα. Κατὰ τὰς ἐξ Ἰρλανδίας τελευταίας εἰδήσεις ἡ μεταμόρφωσις ἐκ τῆς προτέρας καταστάσεως τοῦ ἀγρίου ἐρεθισμοῦ, τῶν ταραχῶν καὶ τοῦ ἐκφοβισμοῦ εἰς τὴν νῦν ἐπικρατοῦσαν ἡσυχίαν καὶ τάξιν μετὰ τοσαύτης ἐγένετο ταχύτητος, ὥστε οἱ κάτοικοι νομίζουσιν, ὅτι εὑρίσκονται ἐν ἄλλῃ χώρᾳ. Φρονοῦσί τινες ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα ἡσυχία δὲν εἶναι εἰμὴ προσωρινὴ καὶ ὅτι μανιω-

40=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=40

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη

Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΦΑΝΤΙΝΑ — ΚΑΤΑΝΤΑ

Ὡσαύτως συνέστησεν ἰδίαις δαπάναις πτωχοκομεῖον, ὡς καὶ βοηθητικὸν ταμεῖον διὰ τοὺς τῶν ἐργατῶν πάσχοντας ἢ ὑπεργήρους. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐργοστάσιόν του κατέστη κέντρον, ἐντὸς ὀλίγου ἐσχηματίσθη περὶ αὐτὸ νέα συνοικία, ὅπου εὑρίσκοντο ἱκαναὶ ἐνδεεῖς οἰκογένειαι· ἵδρυσε λοιπὸν καὶ ἓν φαρμακοποιεῖον, ὁπόθεν αὗται ἐπορίζοντο δωρεὰν τὰ φάρμακα.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν εἶχον εἰπεῖ αἱ καλαὶ γλῶσσαι περὶ αὐτοῦ· Ὁ γεννάδας αὐτὸς ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦν του καὶ καλὰ νὰ πλουτήσῃ. Ὅταν δὲ εἶδον ὅτι ἐπλούτιζε τὸν τόπον πρὶν ἢ πλουτήσῃ αὐτός, αἱ αὐταὶ καλαὶ ψυχαὶ εἶπον· Εἶνε ἄνθρωπος φιλόδοξος. Τοῦτο δὲ τόσῳ μᾶλλον ἐφαίνετο πιθανόν, καθόσον ὁ θεῖος Μαγδαληνῆς ὑπῆρχε φιλακόλουθος· δὲν ἔλειπε ποτὲ ἐκ τῆς λειτουργίας, ἢ τὸ σαββατόβραδον ἐκ τοῦ ἑσπερινοῦ· τοῦθ' ὅπερ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν παρετηρεῖτο εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἐπαινεῖτο. Τόσον, ὥστε ὁ βουλευτὴς τοῦ τόπου, ὅστις παντοῦ ὠσφραίνετο ἀνταγωνιστάς, ἤρχισε ν' ἀνησυχῇ ἐκ τῆς εὐλαβείας τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ ἐνῷ μέχρι τοῦδε κατεγέλα τὰ ἱερὰ καὶ ὅσια κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ὅταν εἶδε τὸν πλούσιον ἐργοστασιάρχην Μαγδαληνῆν τόσον φιλακόλουθον, ἀπεφάσισε νὰ τὸν ὑπερακοντίσῃ· διὸ καὶ παραλαβὼν ἕνα πνευματικὸν ἰησουίτην, δὲν ἔλειπε τοῦ νὰ μεταλαμβάνῃ τακτικώτατα, καὶ οὐδένα νὰ παραλείπῃ ὄρθρον. Ἡ φιλοδοξία κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν μετεῖχε μανίας. Ἐν τούτοις, οἱ πτωχοὶ ἐπωφελήθησαν· ἐπωφελήθη δὲ καὶ ὁ πανάγαθος Θεός, διότι ὁ ἔντιμος βουλευτὴς συνέστησε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ νοσοκομεῖον δύο κλίνας δι' ἐξόδων του. Ἔγιναν αἱ κλίναι δώδεκα.

Τῷ 1819, διεδόθη πρωΐαν τινα εἰς τὸν τόπον ὅτι, κατὰ σύστασιν τοῦ κυρίου Νομάρχου, ὁ θεῖος Μαγδαληνῆς ἔμελλε νὰ διορισθῇ ὑπὸ τοῦ βασιλέως δήμαρχος τῆς Μ. ἐπὶ Μ... διὰ τὰς ὠφελείας ἃς εἶδεν ἐξ αὐτοῦ ἡ πόλις. Καὶ τότε δὴ τότε, ἐκεῖνοι οἵτινες εἶχον εἰπεῖ περὶ τοῦ νεήλυδος ἀνθρώπου τούτου, ὅτι ἦτον ἁπλῶς «φιλόδοξος», ἔδραξαν τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀνακράξωσι· «Νά το! δὲν τὸ ἐλέγαμεν;» Ἐθόησεν ὅλη ἡ Μ. ἐπὶ Μ... Ἡ φήμη δὲν ἦτο κενή. Μετά τινας ἡμέρας, ἐδημοσιεύθη ὁ διορισμὸς διὰ τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος.

Ἀλλὰ τὴν ἐπιοῦσαν, ὁ θεῖος Μαγδαληνῆς ἀπεποιήθη τὴν θέσιν.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο ἔτος, 1819, διεκρίθησαν ἐν τῇ βιομηχανικῇ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τὰ προϊόντα τοῦ ἐργοστασίου Μαγδαληνῆ, καὶ τὸ ἁρμόδιον κριτήριον τῶν ὁρκωτῶν συνέταξεν ἐπαινετικωτάτην περὶ αὐτῶν ἔκθεσιν, δι' ἣν ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὸν ἐφευρέτην ἱππότην τῆς ἐπιτίμου Λεγεῶνος. Νέος θόρυβος εἰς τὴν μικρὰν πόλιν. «Τὰ εἴδετε; τὸ παράσημον ἤθελε νὰ λάβῃ!»

Ὁ θεῖος Μαγδαληνῆς ἀπεποιήθη τὸ παράσημον.

Αἴνιγμα ὁ ἄνθρωπος οὗτος! Αἱ καλαὶ ψυχαὶ ἠλάρρωσαν τὴν συνείδησίν των εἰποῦσαι, «Ὁπωσδήποτε, εἶνε ἕνας τυχοδιώκτης.»

Ὡς εἴδομεν, ὁ τόπος τὸν ἐχρεώστει πολύ· οἱ πτωχοὶ τὸ πᾶν· ὑπῆρχε τόσον ὠφέλιμος, ὥστε ἐδέησεν ἐπὶ τέλους νὰ τιμηθῇ· τόσον προσηνής, ὥστε ἐδέησεν ἐπὶ τέλους ν' ἀγαπηθῇ· οἱ ἐργάται του ἰδίως τὸν ἐλάτρευον, λατρείαν ἀπέναντι τῆς ὁποίας αὐτὸς ἐφαίνετο μελαγχολικός. Ὅταν ἀπεδείχθη πλούσιος, «ὁ καλὸς κόσμος» ἤρξατο νὰ τὸν χαιρετίζῃ, καὶ νὰ τὸν ἀποκαλῇ «κύριον Μαγδαληνῆν»· ἀλλ' οἱ ἐργάται του καὶ τὰ παιδία ἐξηκολούθουν ἀποκαλοῦντές τον «θεῖον Μαγδαληνῆν», καὶ εἰς τοῦτο μᾶλλον αὐτὸς ἐμειδία, ὡς εὐφραινόμενος. Καθόσον ἀνυψοῦτο, τὰ προσκλητήρια ἔπιπτον ἐπ' αὐτοῦ ὡς βροχή. «Ἡ κοινωνία» τὸν ἀνεζήτει. Αἱ μικραὶ τῆς Μ. ἐπὶ Μ... ἀριστοκρατικαὶ συναναστροφαί, αἵτινες ἐννοεῖται, θὰ ἔκλειον κατ' ἀρχὰς εἰς τὸν ἐργολάβον τὰς θύρας των, παρέμενον ὀρθάνοικτοι εἰς τὸν ἑκατομμυριοῦχον. Πολλαὶ τὸν προσηνέχθησαν δεξιώσεις — Αὐτὸς ἀπεποιήθη.

Πάλιν αἱ καλαὶ ψυχαὶ δὲν ἐκράτησαν τὰς γλώσσας των. — Εἶνε ἕνας ἀμαθὴς ἄνθρωπος, χυδαίας ἀνατροφῆς. Κανεὶς δὲν γνωρίζει τὴν φύτραν του. Δὲν εἰξεύρει πῶς νὰ φερθῇ ἔμπροσθεν εἰς τὸν κόσμον. Οὔτε εἶνε ἀποδεδειγμένον ἂν γνωρίζῃ ν' ἀναγινώσκῃ κἄν.

Ὅταν εἶδον ὅτι ἐκέρδαινεν, εἶπον· «Εἶνε ἕνας ἔμπορος.» Ὅταν εἶδον ὅτι ἀπεποιεῖτο τὰς τιμάς, εἶπον· «Εἶνε ἕνας τυχοδιώκτης.» Ὅταν εἶδον ὅτι ἀπεποιεῖτο τὰς συναναστροφάς, εἶπον· «Εἶνε ἕνα κτῆνος.»

Τῷ 1820, πέντε ἔτη μετὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς τὴν Μ. ἐπὶ Μ., τοιαύτας πασιφανεῖς ὠφελείας εἶχε προξενήσει εἰς τὸν τόπον, καὶ τόσον ὁμόφωνος ἠγέρθη ἔπαινος ὑπὲρ αὐτοῦ, ὥστε ὁ βασιλεὺς τὸν διώρισεν ἐκ νέου δήμαρχον. Καὶ αὐτὸς μὲν πάλιν ἀπεποιήθη, ἀλλ' ὁ Νομάρχης τόσον ἐπέμεινεν, ὥστε ἦλθον τότε ὅλοι οἱ ἔγκριτοι τῆς πόλεως καὶ τὸν παρεκάλουν, ὁ δὲ λαὸς καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς τὸν καθικέτευε νὰ δεχθῇ τὴν θέσιν. Δὲν ἠδυνήθη πλέον ν' ἀντισταθῇ· ἐδέχθη. Παρετηρήθη ὅτι τὸν παρεκάλεσεν εἰς τοῦτο πρὸ πάντων ὁ ἀπότομος γραίας τινος γυναικὸς τοῦ λαοῦ, κραξάσης ἀπὸ τοῦ κατωφλίου τῆς θύρας της, σχεδὸν ἐν ἀγανακτήσει. «Εἶδες ἐκεῖ! καλὸς ἕνας δήμαρχος εἶνε εἰς τὸν τόπον ὠφέλιμος. Πρέπει ἕνας ἄνθρωπος ν' ἀποφεύγῃ ἕνα καλὸν ὅπου εἰμπορεῖ νὰ κάμῃ;»

Αὕτη ἡ τρίτη περίοδος τῆς ἀναβάσεώς του. Ὁ θεῖος Μαγδαληνῆς εἶχε γίνει κύριος Μαγδαληνῆς· ὁ δὲ κύριος Μαγδαληνῆς ἔγινε κύριος Δήμαρχος.

δεστέρα τις καταιγὶς θέλει ὅσον οὔπω ἐκραγῆ. Αἱ ἀπαίσιαι αὗται προοιωνίσεις ἐνδέχεται νὰ ἐκπληρωθῶσιν, ἀλλὰ δύναταί τις νὰ προΐδῃ, ὅτι οἱαδήποτε στασιαστικὴ ἀπόπειρα ἀπὸ μέρους τῶν ὀπαδῶν τοῦ συνδέσμου οὐδεμίαν ἤθελεν ἔχει φοβερὰν συνέπειαν εἰμὴ δι' αὐτοὺς τούτους, καθ' ὅσον ἡ κυβέρνησις δραστηριώτατα ἔλαβε μέτρα διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς προκηρύξεως, δι' ἧς ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐχαρακτήρισε τὸν ἰρλανδικὸν σύνδεσμον ὡς ἑταιρίαν ἔκθεσμον καὶ ἐγκληματικήν, τὸ ἐκτελεστικὸν τούτου συμβούλιον ἐξέδωκε τὴν ἑπομένην προκήρυξιν :

«Αἱ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐνέργειαι τῆς κυβερνήσεως αἱ καταλήξασαι τὴν ἑσπέραν ταύτην εἰς προκήρυξίν τινα, δι' ἧς πράγματι ἐκείνη προαγγέλλει τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς τοῦ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἔνοπλον βίαν, ὅπως ἐμποδίσῃ τὸν ἰρλανδικὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξασκήσῃ τὸ συνταγματικὸν αὐτοῦ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι δημοσίᾳ, ἐπιβάλλουσιν εἰς τὸν Κεντρικὸν Ἀγροτικὸν Σύνδεσμον τὸ καθῆκον τοῦ νὰ προσκαλέσῃ τὸν λαόν, ὅπως διατελῇ μὲν σταθερὸς καὶ ἀκράδαντος ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ τας παθητικῆς ἀντιστάσεως, ἐγκαταλείψῃ δὲ πρὸς τὸ παρὸν τὰς πρὸς τὸν Σύνδεσμον σχετιζομένας δημοσίας συναθροίσεις, αἵτινες δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς ἀρχὰς ὡς ἀφορμή, ὅπως αὗται διεξαγάγωσι τὰ σχέδια αὐτῶν».

Ἡ ἔκδοσις τῆς προκηρύξεως ταύτης τοῦ Συνδέσμου ἦτο ὅλως περιττή, καθ' ὅσον καὶ ἄνευ τῶν συνετῶν αὐτοῦ παραινέσεων ἡ Κυβέρνησις ἀκράδαντον ἤδη εἶχε ἀπόφασιν νὰ καταστείλῃ μετ' ἀδυσωπήτου αὐστηρότητος πᾶσαν ταραχήν.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλη τις νέα δυσκολία ἐπαπειλεῖ τὴν Κυβέρνησιν. Ἐκτὸς τῶν ἀνδρῶν συνησπίσθησαν καὶ αἱ γυναῖκες. Ὑπάρχει νῦν καὶ «Ἀγροτικὸς Σύνδεσμος τῶν Γυναικῶν», πιστῶς ἀκολουθῶν τὸ πρόγραμμα τοῦ ἄλλου ἀρχαιοτέρου τῶν ἀνδρῶν. Κατ' αὐτὰς ἀπηύθυνεν ἔκκλησίν τινα πρὸς τὸν Ἰρλανδικὸν λαόν, δι' ἧς παρακαλεῖ αὐτὸν νὰ παράσχῃ βοήθειαν κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην περίστασιν, ὅπως δυνηθῇ νὰ πληρώσῃ τὰς στερήσεις, τὰς ὁποίας «ἑκατοστύες τῶν γενναιοτάτων καὶ ἀρίστων» συμπολιτῶν αὐτοῦ ὑφίστανται ἐν «ταῖς Βαστίλλαις» τῆς Κυβερνήσεως. Ἅπαξ ἔτι, λέγουσι, «ξένη Κυβέρνησις ἐπὶ τῇ ἐλπίδι, ὅτι θέλει καταπνίξει τὴν ἀκατάβλητον τῆς Ἰρλανδικῆς φυλῆς ἀπόφασιν τοῦ νὰ διατηρήσῃ θέσιν τινὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τῆς χορηγηθείσης αὐτῇ ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας, ἑτοιμάζεται νὰ δημεύσῃ τὰς ἐλευθερίας ὁλοκλήρου Ἔθνους». Ζητοῦσι τὴν βοήθειαν παντὸς Ἰρλανδοῦ πρὸς συντήρησιν τῶν ἀληθῶν ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες προθύμως θυσιάζουσι τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς φυλακίσεως αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν οἰκογενειῶν ἐκείνων τῶν πεφυλακισμένων, αἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκην βοηθείας. «Σταθερὰν», λέγουσιν, «ἔχουμεν ἀπόφασιν νὰ πράξωμεν πᾶν τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐν τῷ μεγάλῳ τούτῳ ἀγῶνι, ὅστις θέλει καταλήξει εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἰρλανδίας.»

Ἰταλία

Ἐκ Ῥώμης τηλεγραφοῦσιν εἰς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου τὰ ἑξῆς·

«Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου καὶ τῆς βασιλίσσης Μαργαρίτης εἰς τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Αὐστρίας μεγάλην καὶ εἰλικρινῆ παρήγαγεν εὐχαρίστησιν ἐν Ἰταλίᾳ. Καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ δυσαρεστημένοι ῥιζοσπάσται δὲν ἀποκρύπτουσι τὴν χαρὰν αὐτῶν ἐπὶ ταῖς μεγάλαις προπαρασκευαῖς, αἵτινες ἐγένοντο ἐν Βιέννῃ πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας. Τὸ αἴσθημα δὲ τοῦτο τῆς εὐαρεσκείας ἔτι πλέον ηὐξήθη ἐκ τοῦ μηνύματος τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ τηλεγραφηθέντος ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν βασιλέα Οὐμβέρτον, περὶ τοῦ ὅτι ἡ αὐτοκράτειρα ἀνυπομόνως ἀπέβλεπεν εἰς τὴν συνάντησιν ταύτην ὡς παρέχουσαν εἰς αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ γνωρίσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν βασίλισσαν Μαργαρίταν, ἣν ἀμφότεροι ἐνθέρμως ἐπεθύμουν νὰ ἴδωσιν ἐν Βιέννῃ καὶ ὁ ἰταλικὸς δὲ τύπος μεθ' ὑπερηφανείας ἀναδημοσιεύει τὰς περὶ τῶν ἰταλῶν ἡγεμόνων ἀβρόφρονας ἐκφράσεις τὰς περιεχομένας ἐν ταῖς αὐστριακαῖς ἐφημερίσι. Περιστάσεις προδήλως δυσμενεῖς εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἰταλίας κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν συνετέλεσεν ἐπὶ τέλους εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρωσι τὴν συνεννόησιν, εἰ μὴ τὴν συμμαχίαν, ἣν πάντες οἱ συνετοὶ ἰταλοὶ ἀπὸ πολλοῦ ἐπεθύμουν ὡς δυναμένην νὰ κρατύνῃ τὴν χώραν κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν αὐτῆς ἐχθρῶν.

»Ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο δὲν ἐπετεύχθη πρὶν ὀφείλεται ἐν μέρει μὲν εἰς τὴν ἀλλόκοτον ἀποτύφλωσιν, ἵνα μή τι χεῖρον εἴπωμεν, ἥτις ἀναγκάζει ἄλλους φιλοπάτριδας Ἰταλοὺς νὰ θέτωσι τὰ μικρὰ αὐτῶν κομματικὰ συμφέροντα ἐν τῇ πρώτῃ τάξει, καὶ ἐν μέρει εἰς τὰς ξένας ἐπαναστατικὰς ἐπιρροάς, αἵτινες σκευωροῦσιν ἐν Ἰταλίᾳ. Πασίγνωστον εἶναι, ὅτι γάλλοι πράκτορες τῆς ἐρυθρᾶς ἀποχρώσεως πρὸ τριῶν ἐτῶν παντὶ σθένει εἰργάζοντο ἐν ταῖς ῥιζοσπαστικαῖς λέσχαις τῆς Ἰταλίας, πρὸς πρόκλησιν ἀπολυτρωτικῆς τινος ἐξεγέρσεως. Εὗρον δὲ οὗτοι ἰσχυροὺς συμμάχους ἐν ταῖς τάξεσι τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἵτινες ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξευτελίσωσι τὴν ἐξωτερικὴν τῶν ὑπουργῶν πολιτικήν, πᾶσαν κατέβαλον προσπάθειαν ὅπως προκαλέσωσι ταραχάς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ κυβέρνησις φοβουμένη μὴ παροργίσῃ τοὺς ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἄκρᾳ τῆς βουλῆς ὑποστηρικτὰς αὐτῆς ἠδυνάτει τελεσφόρως νὰ περιστείλῃ τὰς στασιαστικὰς ταύτας ὁρμάς. Ὅλα ταῦτα παρῆλθον. Αἱ ἀναρίθμητοι λέσχαι σιωπηλῶς ἐξέλιπον, χωρὶς νὰ γινώσκῃ τις πῶς καὶ πότε. Οἱ θιασῶται τῆς ἀπολυτρώσεως, ἀλλάξαντες χρῶμα ὡς οἱ χαμαιλέοντες, ἐγένοντο ἀντικληρικοί.

Τουρκία.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Κων)πόλεως εἰδήσεις, οἱ τῶν ξένων ὁμολογιούχων ἀντιπρόσωποι προέτειναν πρὸς τοὺς τραπεζίτας τοῦ Γαλατᾶ ἐτήσιον πρόσοδον 550 χιλ. ἀγγλ. λιρῶν· πᾶσα δὲ ὑπάρχει πιθανότης, ὅτι ἡ πρότασις αὕτη γενήσεται ἀποδεκτή.

Ἡ ἐπὶ τῆς ῥωσσικῆς ἀποζημιώσεως ἐπιτροπή, ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ Ἀσσὺμ καὶ τοῦ Σερβὲρ πασᾶ, ἐκ τοῦ πρέσβεως τῆς Ῥωσσίας καὶ τοῦ κ. Thörner συνεδρίασε διὰ πρώτην φορὰν τῇ 27 Ὀκτωβρίου. Ἀμφότεροι οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐξέφρασαν τὴν ἔνθερμον αὐτῶν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ διευθετηθῇ ἡ ὑπόθεσις, ἀλλ' οὐδεμία ὁριστικὴ πρότασις ἐγένετο. Ἀπεφασίσθη δέ, ὅπως αἱ συνεδριάσεις γίνωνται τακτικῶς δὶς τῆς ἑβδομάδος.

Ἡ φήμη, ὅτι ὁ κ. Bourke εἶχεν ἐγκρίνει τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Βαλτατζῆ σχέδιον περὶ διαχειρίσεως τῶν καπνῶν, χαρακτηρίζεται ὡς ψευδής.

Γαλλία.

Ἐκ τῶν ἐν Ἀλγερίᾳ διαδραματιζομένων προέκυψε μικρὰ ἱσπανογαλλικὴ ἔρις, ἀρθεῖσα ἐκ τοῦ μέσου διὰ τῆς ὑποχωρήσεως τοῦ ἐν Παρισίοις ὑπουργείου. Ἐν τῇ ἐρήμῳ Σαχάρᾳ, δύο ἡμέρας μακρὰν ἀπὸ τῶν ὁρίων, κεῖται ἡ ὄασις Φίγιγ ἔχουσα 30,000 κατοίκων. Ἀνήκει δὲ αὕτη εἰς τὸ Μαρόκκον, εἰ καὶ οἱ δεσμοὶ τῆς ὑποτελείας ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν λίαν χαλαροί. Ἐπειδὴ ἡ Γαλλία διεχάραξε τὰ τῆς Ἀλγερίας ὅρια ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐδεμία ὑφίσταται ἀμφιβολία, ὅτι ἡ Φίγιγ ἀνήκει δικαιωματικῶς εἰς τὸ Μαρόκκον. Πρό τινος χρόνου οἱ Γάλλοι παρεσκεύασαν στρατείαν ἐπὶ τὴν Φίγιγ, ἡ δὲ Ἱσπανία διεμαρτυρήθη οὕτω ἐντόνως, ὥστε ἐδέησεν ἡ Γαλλία νὰ συγκαταβῇ εἰς διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις, ὑποδηλώσασα, ὅτι ἐμελέτα νὰ καταστρέψῃ μόνην τὴν Φίγιγ, εἰς ἣν προσέφευγον πᾶσαι αἱ πολέμιαι αὐτῇ φυλαί. Ἡ Ἱσπανία ἔδωκε τοῖς Γάλλοις νὰ νοήσωσιν, ὅτι δὲν πιστεύει εἰς τοιαύτας προφάσεις. «Τὰ παρὰ τὴν ἀκτὴν τοῦ Μαρόκκου ἱσπανικὰ φρούρια προσβάλλονται συχνότατα ὑπὸ τῶν γειτόνων φυλῶν, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπῆλθεν εἰς τὴν ἱσπανικὴν κυβέρνησιν ν' ἀποδώσῃ τὸ πταῖσμα εἰς τὸν αὐτοκράτορα τοῦ Μαρόκκου. Ἡ Γαλλία βουλεύεται νὰ ἐλαττώσῃ τοῦ Μαρόκκου τὴν δύναμιν». Τελευταῖον ἡ Γαλλία ἐδήλωσεν, ὅτι ἀφίσταται τῆς στρατείας, καίτοι φρονοῦσα, ὅτι ἡ ὄασις εἶναι ἀνεξάρτητος.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΖΑΚΧΑΡΟΠΑΡΑΓΩΓΗ

Ὅσοι νομίζουσιν ὅτι ἡ ζάκχαρις εἶναι προϊὸν τῶν νεωτέρων χρόνων, δὲν ἔχουσιν ἀσφαλῆ γνῶσιν τῆς ἱστορίας της. Ἐν πρώτοις τὸ ἐξ οὗ κατὰ κυριώτατον λόγον κατασκευάζεται ζακχαροκάλαμον ἀπαντᾶται εἰς ἀγρίαν κατάστασιν ἐν Ἰνδίᾳ, ἥτις καὶ ἐκ τῆς παρατηρήσεως ταύτης καὶ ἐκ διαφόρων ἱστορικῶν πληροφοριῶν ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἱστορία τῆς ζακχαροποιϊτικῆς βιομηχανίας. Τοιουτοτρόπως ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἡ ζάκχαρις ἦτο γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἰνδικὸν ἅλας.» Καὶ ὁ μὲν Θεόφραστος, κατατάσσων τὸ μέλι εἰς τρεῖς κατηγορίας, ἀναφέρει ῥητῶς ὅτι ἡ τρίτη προέρχεται ἐκ καλάμων, ὁ δὲ Ἀρχιγένης ἀναλύει τὰς ἰδιότητας τοῦ Ἰνδικοῦ ἅλατος κατὰ τὸ χρῶμα καὶ τὴν σκληρότητα, τὰ ὁποῖα εὑρίσκει ὅμοια πρὸς τὸ κοινὸν ἅλας, καὶ κατὰ τὴν γευστικότητα τὴν ὁποίαν εὑρίσκει προσεγγίζουσαν τὸ μέλι, ὁ δὲ Διοσκορίδης εἰδικώτερον ἀναφέρει ὅτι «ἐν τῇ Ἰνδίᾳ καὶ ἐν τῇ Εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ, τὸ ὄνομα τῆς ζακχάρεως δίδεται εἰς εἶδός τι μέλιτος στερεοῦ παραγομένου ἐκ καλάμου, ὅπερ, ἔχον σχῆμα προσομοιάζον πρὸς τὸ τοῦ ἅλατος, τιθέμενον ἐπὶ τῶν ὀδόντων θραύεται ὡς τὸ ἅλας.»

Ἀλλ' ἡ χρῆσις τῆς ζακχάρεως δὲν ἦτο κοινὴ ἐν τῇ ἀρχαιότητι. Τὴν ἐγνώριζεν ἡ φαρμακευτική, καθὼς ἀναφέρει ὁ Πλίνιος, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ μεγάλη ἀγορὰ τῶν καταναλωτῶν. Τὸ ζακχαροκάλαμον ἐξήχθη ἐκ τῆς Ἀσίας ὑπὸ τῶν Ἀράβων ἢ τῶν Σταυροφόρων, κατόπιν τῶν ὁποίων ἀπαντᾶται καλλιεργούμενον ἐν Κύπρῳ καὶ Σικελίᾳ, ἐκ τούτων δὲ μετηνέχθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 15ου αἰῶνος εἰς Μαδέραν καὶ εἰς τὰς Καναρίους νήσους, μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν δὲ τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὰς ἐν αὐτῇ Ἱσπανικὰς καὶ Πορτογαλικὰς ἀποικίας, ἐν αἷς ἔλαβε μεγάλην ἀνάπτυξιν. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 16ου αἰῶνος ἡ καλλιέργεια τοῦ ζακχαροκαλάμου ἐπεξετάθη ἐν ἁγίῳ Δομενίκῳ, ἐν Βρασιλίᾳ, ἐν Μεξικῷ, ἐν Περοῦ, ἐν Χιλῇ, ἐν ὅλαις ταῖς Ἱσπανικαῖς νήσοις τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐν ταῖς Ἀγγλικαῖς, Γαλλικαῖς, Ὁλανδικαῖς καὶ Δανικαῖς ἀποικίαις, ἀπετέλεσε δὲ ἔκτοτε τὸν κύριον πλοῦτον τῶν χωρῶν τούτων.

Δὲν πρέπει ἐνταῦθα νὰ νομίσῃ τις ὅτι τὸ ζακχαροκάλαμον εἶναι ἡ μόνη πρώτη ὕλη ἐξ ἧς κατασκευάζεται ἡ ζάκχαρις. Ὅταν ἦτο ὑπερτιμημένη ἡ ἐκ ζακχαροκαλάμου ζάκχαρις, κατεσκευάζετο ἐν Γαλλίᾳ τῷ 1810 ζακχαρώδης ὕλη ἀπὸ σταφυλῶν καὶ ἰδίως λευκῶν σταφυλῶν· ὅλοι οἱ καρποὶ οἱ ἔχοντες τὸ χυμικὸν ὀξὺ δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τοιαύτην ζακχαρώδη κατασκευὴν ὡς τὸ μέλι, τὰ ἄπια, τὸ κόμι, τὰ γαιόμηλα, τὰ ὄσπρια κλπ. Μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ξύλων, τῶν ἀχύρων καὶ τῶν ῥακῶν ἔφθασεν ἡ παραγωγικὴ τῆς ζακχαρώδους ὕλης τέχνη. Ἀλλὰ τὸ κύριον, εἰς ὃ ἡ προκειμένη μελέτη ἀναφέρεται, εἶναι ἡ παραγωγὴ ἐκ τοῦ ζακχαροκαλάμου καὶ ἐκ τῶν εἰς τὴν κρυσταλλώδη φύσιν αὐτοῦ ἰδιαιτέρως προσαρμοζομένων φυτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὰ κοκκινογούλια κέκτηνται ὅλως προέχουσαν θέσιν. Τοιουτοτρόπως δύναται νὰ καταταχθῇ ἡ κυρίως ζακχαροπαραγωγὴ εἰς τρεῖς κατηγορίας, 1) ἐκ ζακχαροκαλάμου, 2) ἐκ κοκκινογουλίων καὶ 3) ἐξ ἄλλων φυτικῶν οὐσιῶν ὡς σφενδάμνων, φοινίκων, σοργοῦ, ἀραβοσίτου, καστάνων, σαλγαμίων, καρότων, κακοβαλάνων, ἀνανὰ καὶ λοιπῶν τροπικῶν καρπῶν. Ἡ εἰδικὴ σημαντικότης τῶν τριῶν τούτων πηγῶν τῆς κυρίως ζακχαροβιομηχανίας ἔχει νῦν, καθ' ἃ σημειοῖ ἡ «Μέλισσα τῆς Νέας Αὐρηλίας,» καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον ὡς ἑξῆς : Ἐκ ζακχαροκαλάμου παρήχθησαν 4,000,000 τόνοι ζακχάρεως, ἐκ κοκκινογουλίων 1,670,000 καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν οὐσιῶν 150,000.

Αἱ σημαντικώτεραι λοιπὸν τῆς ζακχαροποιΐας πηγαὶ εἶναι τὸ ζακχαροκάλαμον καὶ τὸ κοκκινογούλιον. Καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ κοκκινογουλίου ζακχαροπαραγωγὴ ἐνεργεῖται ἐν Εὐρώπῃ, διανεμομένη ὡς ἑξῆς κατὰ τὰς ἑπομένας χώρας αὐτῆς : Γερμανία 500,000 τόννοι, Γαλλία 425,000, Αὐστρία 410,000, Ῥωσσία 225,000, Βέλγιον, Ὁλλανδία κ.λ.π. 110,000, τὸ ὅλον 1,670,000 τόνοι. Ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ζακχαροκαλάμου παραγωγὴ ἐνεργεῖται ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης, διανεμομένη κλιμακηδὸν κατὰ τὰς ἑπομένας χώρας ὡς ἑξῆς : Ἀγγλικὴ Ἰνδία 1,550,000 τόνοι, Κούβα καὶ Πόρτο Ῥίκο 700,000 καὶ λοιπαὶ κτήσεις Ἱσπανικαὶ 50,000, Ἀγγλικαὶ Ἀντίλλαι, Δεμεράρα κλπ. 250,000, Κίνα, Χογκόγκ κλπ. 250,000, Ὁλλανδικὴ Ἰνδία, Γιάβα κλπ. 220,000, Γαλλικαὶ Ἀντίλλαι, Γουϊάννη 175,000, Βρασιλία 130,000, Λουϊσιάνη 125,000, Μαυρίκιος 125,000, Νῆσοι Φιλιππῖναι 100,000, Αἴγυπτος 75,000, Περοῦ, Μεσημβρινὴ Ἀμερικὴ 55,000, Μεξικὸν 35,000, ἄλλαι χῶραι 140,000, τὸ ὅλον 4;000,000 τόνοι.

Ἐν γένει ἡ ζακχαροποιητικὴ βιομηχανία ἀνήκει εἰς τὸν κύκλον τῶν μεγαλειτέρων τοῦ αἰῶνος βιομηχανιῶν. Εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως, ὅτι συμβαδίζει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον μετὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ κόσμος ζητεῖ τὸ γλυκὺ εἰς ἀντάλλαγμα τῶν πικριῶν, δι' ὧν τὸ ἐξαγοράζει. Ἰδοὺ πῶς διενέμετο καθ' ἕκαστον κάτοικον τῶν ἑπομένων ἐπικρατειῶν ἐν ἔτει 1859 εἰς χιλιόγραμμα ἡ κατανάλωσις τῆς ζακχάρεως : Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς 17, Ἀγγλία 15 1]10, Ἐλβετία 7 7]10, Ὁλλανδία 6, Γαλλία 5 1]10, Σαρδηνία 4 3]10, Βέλγιον 3 4]10, Πορτογαλλία 3 2]10, Γερμανία 2 4]10, Αὐστρία 1 4]10, Ἱσπανία 7]10. Ἔκτοτε οἱ ὅροι τῆς προσωπικῆς καταναλώσεως τῆς ζακχάρεως ὑπέστησαν ἰδιαιτέρας τροποποιήσεις. Οὕτω τελευταῖον ὑπολογίζεται ἡ εἰς λίτρας κατανάλωσις τῆς ζακχάρεως καθ' ἕκαστον κάτοικον τῶν ἑπομένων χωρῶν ὡς ἑξῆς : Ἀγγλία 62, Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς 41 3]4, Γερμανία 19, Ῥωσσία 7 κλπ. Αἴσθησιν προξενεῖ ὁ προβιβασμὸς τῆς Ἀγγλικῆς καταναλώσεως, ἥτις ἀπὸ δευτέρας ἐγένετο πρώτη καὶ ἀπὸ ἑπομένης τῇ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπερέβη ταύτην κατὰ τὸ ἥμισυ.

Γ'.

ΧΡΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΙΜΕΝΑ ΠΑΡΑ ΛΑΦΙΤΗ.

Ἀλλ' ὅμως ἔμεινεν ἁπλοϊκὸς ὡς πρίν. Εἶχε τὴν κόμην ἤδη φαιάν, τὸν ὀφθαλμὸν σοβαρόν, τὴν ὄψιν ἡλιοκαῆ ὡς ἐργάτου, τὸ πρόσωπον περίσκεπτον ὡς φιλοσόφου. Συνήθως ἐφόρει πῖλον ἔχοντα τοὺς γύρους πλατεῖς, καὶ μακρὸν ἔνδυμα, ῥεδιγγόταν, ἐξ ἐρέας παχείας, κομβωμένον ἕως ὑπὸ τὴν σιαγόνα του. Ἐξεπλήρου τὰ καθήκοντά του, ὡς δήμαρχος, ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῶν ἔζη μονήρη βίον. Εἰς ὀλίγους ἐλάλει. Ἀπέφευγε τὰς περιποιήσεις τῶν ἀνθρώπων· ἐχαιρέτιζε πλαγίως· ἀνεχώρει ἀμέσως· ἐμειδία, ὅπως ἀπαλλάσσεται τῆς ὁμιλίας· ἔδιδεν ὅπως ἀπαλλάσσεται τοῦ μειδιάματος. Αἱ γυναῖκες ἔλεγον περὶ αὐτοῦ, — Τί καλὸς ἀρκουδάνθρωπος! Τέρψις του ἦτον ὁ εἰς τοὺς ἀγροὺς περίπατος.

Ἐγευμάτιζε πάντοτε μόνος, ἔχων ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς βιβλίον τι ἠνεῳγμένον, ὅπου ἀνεγίνωσκεν. Εἶχε καὶ μικρὰν βιβλιοθήκην ἐκ καλῶς ἐκλελεγμένων συγγραφῶν. Ἠγάπα τὰ βιβλία· τὰ βιβλία εἶναι φίλοι ψυχροί, ἀλλὰ βέβαιοι. Καθόσον τὸν ἤρχετο μετὰ τοῦ πλούτου ἡ ἄνεσις, ἐνησχόλει τὰς ὥρας αὐτῆς καλλιεργῶν τὸν νοῦν. Παρετηρήθη ὅτι, ἀφότου ἀφίχθη εἰς τὴν Μ. ἐπὶ Μ..., ἡ γλῶσσά του καθίστατο ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καθαρωτέρα· αἱ φράσεις του ὀρθότεραι, ὁμαλώτεραι.

Εἰς τοὺς περιπάτους του ἠγάπα νὰ φέρῃ καὶ τὸ τουφέκιόν του, ἀλλὰ τὸ μετεχειρίζετο σπανίως· ὅταν δὲ τὸ μετεχειρίζετο, ἐσκοποβόλει ἀλανθάστως καὶ ἐκίνει εἰς θαυμασμόν. Οὐδέποτε ἐθανάτωνε ζῶον ἀβλαβές. Οὐδέποτε ἐπυροβόλει κατὰ μικρῶν πτηνῶν. Καίτοι δὲν ἦτο πλέον νέος, διηγοῦντο περὶ τῆς δυνάμεώς του τεράστια. Ἔδιδε χεῖρα βοηθείας εἰς πάντα ὅστις ἐλάμβανε τοιαύτης χρείαν· ἂν κατέπιπτεν ἵππος, τὸν ἀνώρθωνεν· ἂν τροχὸς ἁμάξης ἐνεκολλᾶτο εἰς βόρβορον βυθισθείς, τὸν προσώθει ἵνα πάλιν κυλισθῇ· ταῦρος ἂν ἀπεδίδρασκε, τὸν συνελάμβανε στιβαρῶς ἀπὸ τῶν κεράτων. Ὅταν διέβαινεν ἀπό τινος χωρίου ἔτρεχον τὰ παιδάρια τῶν πενήτων κατόπιν του, καί, ὡς νέφος κωνώπων, περιεβόμβουν περιχαρῶς γύρω του.

Ἐφαίνετο ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος θὰ ἔζησέ ποτε τὴν ζωὴν τῶν ἀγρῶν, ἐπειδὴ πολλὰ ἐγίνωσκε πράγματα ὠφέλιμα, ἅτινα καὶ ἐδίδασκεν εἰς τοὺς ἀγρότας. Τοὺς ἐμάνθανε πῶς νὰ ἐξαλείψωσι τὴν ψωρίασιν τοῦ σίτου, ῥαντίζοντες τὸν σιτοβολῶνα καὶ ποτίζοντες τὰς ῥαγὰς τῶν σανίδων διὰ κοινοῦ ἅλατος ἀναλελυμένου· καὶ πῶς νὰ ἀποβάλλωσι τοὺς τρῶγας, κρεμάζοντες εἰς τοὺς τοίχους καὶ εἰς τὰς ὀροφὰς φυτόν τι, ὅρμινον λεγόμενον, μετὰ τῶν ἀνθῶν του. Εἶχε συνταγὰς πρὸς ἐξάλειψιν ὅλων τῶν παρασίτων χόρτων ἅτινα πνίγουσι τὸν σῖτον· τοῦ μελανθίου, τῆς ἀκακίδος, τῆς αἴρας. Προεφύλαττε τοὺς λαγιδεῖς ἀπὸ τῶν ποντικῶν, διὰ τῆς ὀσμῆς μικροῦ τινος χοιριδίου τῆς Βαρβαρίας, εἰσαγομένου εἰς τὸν λαγιδεῶνα. Εἶχε ποτὲ ἴδῃ χωρικούς τινας καταγινομένους νὰ ἐκριζώσωσιν ἀκαλήφας (κνίδας)· ἔρριψε τὸ βλέμμα του ἐπὶ τοῦ σωροῦ τῶν ἐκριζωθεισῶν καὶ ἤδη ἀπεξηραμμένων, καὶ εἶπε, — Τώρα αὐτὰ ἐ ελείωσαν· θάνατ ς. Ἂν ἤξευραν πῶς νὰ μεταχειρισθοῦν αὐτὰ τὰ φυτά. εἰς πόσα πράγματα θὰ ἐχρησίμευαν! Ὅταν ἡ κικνίδα ἦναι ἀκόμη τρυφερή, τὰ φύλλα της, βραζόμενα, γίνουνται φαγὶ ἐξαίρετο. Ἀφοῦ γηράσῃ, ἔχει ἴναις, κλωσταῖς, καθὼς τὸ καννάβι καὶ τὸ λινάρι, καὶ γίνεται ἀπ' αὐταῖς νῆμα καὶ ὕφασμα ὡσὰν τὸ καννάβινο. Ἡ κικνίδα, ἂν κατακοπῇ, γίνεται καλὴ τροφὴ διὰ τὰ ὀρνίθια, καὶ ἂν κοπανισθῇ, τρώγεται ἀπὸ τὰ κερασφόρα ζῶα. Ὁ σπόρος της, ἀνακατωμένος μὲ τὴν φ ρβὴ τῶν ζώων, κάμνει στιλπνὴ τὴν τρίχα των· καὶ ἡ ῥίζα της, ἑνωμένη μὲ ἅλας, κάμνει μίαν ὡραία κίτρινη βαφή. Ἡ κικνίδα ἔπειτα ἠμπορεῖ νὰ θερισθῇ δὶς τοῦ ἔτους. Καὶ τί σου ζητεῖ ἡ κακομοίρα αὐτὴ κικνίδα; ὀλίγη γῆ· φροντίδα κἀμμία· καλλιέργεια κἀμμία. Ὅμως ὁ σπόρος της πίπτει ἐπάνω ποῦ ὡριμάζει τὸ φυτό, καὶ συνάγεται δύσκολα. Ὁπωσδήποτε, μὲ ὀλίγο κόπο θὰ ἦταν πρᾶγμα ὠφέλιμο αὐτὸ τὸ φυτό· ἀμελεῖται ὅμως, καὶ ἀποβαίνει βλαβερό. Τὸ καταδικάζουν λοιπὸν εἰς τὸν θάνατο. Πόσοι ἄνθρωποι ὁμοιάζουν μὲ τὴν κικνίδα! πόσοι καὶ πόσοι ἄνθρωποι! Ἀκούσετε, φίλοι μου, — προσέθεσε μετά τινα σιωπήν· οὔτε χόρτα ὑπάρχουν κακά, οὔτε ἄνθρωποι κακοί. Ὑπάρχουν μόνον γεωργοὶ κακοί. Αὐτὸ νὰ γνωρίζετε.

Τὰ παιδία τὸν ἠγάπων προσέτι καὶ διότι κατεσκεύαζεν ἐπιτηδείως ἐξ ἀχύρων χαριέστατα μικρὰ ἐργόχειρα.

Ἠκολούθει τὰς νεκρωσίμους κηδείας, διότι τὸν προσείλκυεν ἡ ξένη λύπη· ἡνοῦτο μετὰ τῶν φίλων τῶν ὀρφανιζομένων ἢ χηρευόντων καὶ παρηγόρει τοὺς πενθοῦντας. Ἠκροᾶτο τοὺς ἐξοδίους ὕμνους ἀτενίζων πρὸς οὐρανὸν τὸ ὄμμα μετὰ πλείστης συντριβῆς. Ἔπραττε μυρίας ἀγαθοεργίας, κρυπτόμενος, καθὼς ἄλλοι κρύπτονται πράττοντες ἔργον τι κακόν. Ὥρᾳ ἑσπέρας, εἰσέδυε λαθραίως εἴς τινας οἰκίας· ἀνέβαινε κρυφίως τὴν κλίμακα· πολλάκις δὲ συνέβη νὰ ἐπιστρέψῃ πτωχός τις εἰς τὸ πενιχρόν του κατάλυμα, καὶ νὰ εὕρῃ τὴν θύραν ἀνοικτήν, ἐνῷ τὴν εἶχε κλείσει, ἐνίοτε δὲ καὶ βιασθεῖσαν τὴν κλειθρίαν ἐπὶ τῆς ἀπουσίας του. Ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος ἔβαλλε τὰς φωνάς, ἐκλαμβάνων ὅτι κακοποιός τις εἰσέδυ εἰς τὸ ἄσυλόν του. Εἰσήρχετο, καὶ πρῶτον πρᾶγμα πίπτον ὑπὸ τὰ βλέμματά του ἦτο χρυσοῦν τι νόμισμα, λησμονημένον ἐκεῖ ἔμπρος, ἐπί τινος τῶν ἐπίπλων. Ὁ «κακοποιὸς» ὅστις εἶχεν εἰσέλθει, ἦτον ὁ θεῖος Μαγδαληνῆς.

Ἦτο φιλόφρων καὶ ἅμα σοβαρός. Ὁ λαὸς ἔλεγε περὶ αὐτοῦ, — Νά, ἕνας ἄνθρωπος πλούσιος, χωρὶς νὰ φαίνεται διόλου ὑπερήφανος καί, νά, ἕνας ἄνθρωπος εὐτυχής, χωρὶς νὰ φαίνεται διόλου χαρούμενος.

Τινὲς διετείνοντο ὅτι ἦτο μυστηριώδους βίου ἄνθρωπος. Ἔλεγον ὅτι οὐδεὶς ἔμβαινεν εἰς τὸν κοιτῶνά του· ὅτι ὁ κοιτών του ἦτο ἀληθὲς κελλίον ἀναχωρητοῦ· ὅτι ἔβλεπέ τις ἐκεῖ μέσα ἡμιώρια, σύμβολα τοῦ θανάτου, ὀστᾶ καὶ κρανία ἀνθρώπινα. Τόσον ὥστε, κυρίαι τινὲς τῶν κομψοτέρων τῆς πόλεως, κινηθεῖσαι ὑπὸ κακεντρεχείας, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν του μίαν τῶν ἡμερῶν, καί, — Κύριε δήμαρχε, τὸν εἶπον· δὲν μᾶς δεικνύετε τὸν κοιτῶνα σας; Λέγουν ὅτι εἶνε σπήλαιον ἀσκητοῦ. — Ἐμειδίασε καὶ τὰς εἰσήγαγεν ἀμέσως, ἵνα ἴδωσι τὸ «σπήλαιον». Ἐτιμωρήθησαν δὲ πρεπόντως διὰ τὴν πολυπραγμοσύνην των. Εἶδον ἕνα θάλαμον ἁπλούστατα ἔχοντα ἔπιπλα ἐκ καρυοξύλου, ἄσχημα μάλιστα, καθὼς εἶνε ὅλα τὰ τοιούτου εἴδους κοινά. Δύο μόνον παλαιὰ κηροπήγια παρετήρησαν ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τῆς ἑστίας, φαινόμενα ὡς ἀργυρᾶ, «ἐπειδὴ ἔφερον τετυπωμένην σφραγῖδα». Παρατήρησις μαρτυροῦσα τὸ πνεῦμα τῶν μικρῶν πόλεων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ διαταγῆς τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διετάχθησαν οἱ ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεῖ φαρμακοποιοὶ νὰ ἐκτελῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ νυκτὸς τὰς ἰατρικὰς συνταγὰς καὶ προσφέρωσι τὴν συνδρομήν των πρὸς τοὺς μεταφερομένους τραυματίας. Πρὸς δὲ ὑποχρεοῦνται οἱ φαρμακοποιοὶ ἢ οἱ παρ' αὐτοῖς βοηθοί, οἱ ἔχοντες τὴν ἄδειαν νὰ ἐκτελῶσι συνταγάς, νὰ κοιμῶνται ἐν τοῖς φαρμακείοις ἐπὶ ποινῇ καταδιώξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 697 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

— Λέγεται ὅτι σήμερον δημοσιεύεται τὸ περὶ διαλύσεως τῆς βουλῆς διάταγμα.

— Ἀφίκετο προχθὲς διὰ ξηρᾶς ἐξ Ἄρτης ἡ ὑπὸ τὸν ὑπίλαρχον κ. Πλατ. Μεταξᾶν ἴλη τῆς γ' ἱππαρχίας.

— Ἐν Λαρίσσῃ ἑδρεύουσιν ἤδη τὰ ἑξῆς τάγματα : Τὸ 10, 11, 14, 16, 18 καὶ 21 τοῦ πεζικοῦ, τὸ 2 καὶ 4 τοῦ πυροβολικοῦ, τὸ 1 τοῦ μηχανικοῦ καὶ ἡ 1 ἱππαρχία.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἠκύρωσε τὴν περὶ παύσεως τῶν δημοτικῶν συμβούλων κ.κ. Κ. Σταυροπούλου, Γ. Χατζῆ Δημητρίου, Γ. Μίνωος, Γ. Σιβιτανίδου, Π. Στρέφη καὶ Σπ. Χαλκοκονδύλη ἀπόφασιν τοῦ νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

— Ἡ πρὸς εἴσπραξιν εἰσφορῶν ὑπὲρ τῶν ἐν Τριπόλει ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς παθόντων ἐπιτροπὴ ἐξελθοῦσα χθὲς πρὸς συλλογήν, συνέλεξε παρὰ διαφόρων δρ. 2,280.40.

— Κατέπλευσαν εἰς Πειραιᾶ τὰ ἑξῆς φορτία σίτου. Δεδεαγὰτς 26 χιλ. ὀκάδ. Ταϊγανίου 1,057 χιλ. ὀκ. Ἄκρης 474 χιλ. Βερδιάνσκας 430 χιλ. Ῥαιδεστοῦ 168 χιλ. Πάτμου 43 χιλ. Κωνσταντινουπόλεως 143 χιλ. Κριθῆς Σμύρνης 94 χιλ. ἀραβοσίτου Βραΐλας 365 χιλ.

— Προσεχῶς ἐκδίδεται ἐν Θήρᾳ ἑβδομαδιαία ἐφημερὶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Θηραϊκὴ Φωνή.»

— Προχθὲς ἁλιεύς τις ἁλιεύων ἐν τῇ δυτικῇ παραλίᾳ τοῦ λιμένος Πειραιῶς καὶ ἀνασύρων τὴν ἄγκυραν τῆς λέμβου του ἐξέβαλε καὶ τὸ σῶμα τοῦ πρό τινων ἡμερῶν πνιγέντος φρενοβλαβοῦς Μανώλη καὶ παρέδωκεν αὐτὸ εἰς τὸν ἀδελφόν του.

— Τὸ εἰς τὰ Δαλματικὰ παράλια ναυαγῆσαν ἀτμόπλοιον τοῦ Λόϋδ «Πυλάδης» δὲν ἦτο τὸ εἰς Πειραιᾶ ἀναμενόμενον, ὡς χθὲς ἐγράφομεν, ἀλλ' ἕτερον ἐκτελοῦν τὴν μετὰ τῆς Τεργέστης καὶ τὰ παράλια ἐκεῖνα γραμμήν.

— Ὁ ἐκ Κυνουρίας γνωστὸς νέος κ. Δημήτριος Ι. Τερζάκης ὑποστὰς καὶ τὰς ἐν τῷ Ἰατροσυνεδρίῳ πρακτικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἔλαβε τὴν ἄδειαν τοῦ μετέρχεσθαι ἐν Ἑλλάδι τὴν φαρμακευτικήν.

— Ὁ δήμαρχος Μεσολογγίου κ. Γιαννόπουλος διαφωνήσας μετὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἡμέρας τῶν ἀποκαλυπτηρίων, ὑπέβαλε τὴν ἀπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς παραίτησίν του, περὶ ἧς θέλει ἀποφανθῇ τὸ ὑπουργεῖον. Διαταγῇ τοῦ νομάρχου τὰ τοῦ δημάρχου καθήκοντα ἀνέλαβεν ὁ πρῶτος δημαρχικὸς πάρεδρος.

— Ἡ κατ' ἔτος ἐν Ναυπάκτῳ γενομένη ἐμπορικὴ πανήγυρις ἄρχεται τὴν 25 ἱσταμένου.

— Ὁ φιλόκαλος δήμαρχος Πόρου ἐκτὸς τῆς διοχετεύσεως τοῦ ὕδατος ἐκ τῆς ἀντίπεραν ὄχθης τῆς Πελοποννήσου εἰς τὴν νῆσον Πόρου ἀπεφάσισε νὰ φυτεύσῃ 1000 λεμονόδενδρα, ἅτινα σκοπεῖ ἵνα δωρήσῃ τοῖς ἀπορωτέροις τῶν κατοίκων. Ἡ δαπάνη ὑπελογίσθη εἰς 20,000 δραχ.

— Εἰς τὸ χωρίον Παπαδάτου τοῦ δήμου Ἐχίνου ἐνέσκηψεν ἡ νόσος εὐλογία, προσβληθέντος ἑνός. Ἀμέσως οἱ κάτοικοι ἀπεμόνωσαν αὐτὸν καὶ ἔλαβον ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, ἀλλ' οὐδ' ἰατρὸς ἐστάλη ἐκεῖ, οὐδὲ δαμαλὶς πρὸς ἐμβολιασμόν, οὐδὲ μέτρον τι ὑπὸ τῆς διοικήσεως ἐλήφθη.

— Αὔριον, παρασκευὴν καὶ ὥραν 5ην μ. μ. γενήσεται εἰδικὴ συνέλευσις τοῦ Ἑλληνικοῦ διδασκαλικοῦ Συλλόγου.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Χίου :

«Μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος ἔμαθε προχθὲς ἡ Χιακὴ κοινωνία καὶ μάλιστα οἱ γονεῖς τῶν τέως ἐκπαιδευομένων παίδων τὴν ἐκλογὴν τῶν νέων μελῶν τῆς τῶν Δημ. Ἐκπαιδευτηρίων Ἐφορίας. Ὡς τοιοῦτοι ἐξελέχθησαν οἱ κκ. Ι. Δαμαλᾶς, Π. Αὐγερινός, Ε. Καράβας, Ε. Κοσσένας καὶ ὁ ἐν τοῖς πλοιάρχοις διαπρέπων Δ. Πίττας. Μόλις ἔλαβον ἐπισήμως τὸν διορισμὸν αὐτῶν παρὰ τῆς Δημογεροντίας οἱ διακεκριμένοι συμπολῖται ἡμῶν ἐγκαταλιπόντες πάσας τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐργασίας ἔσπευσαν νὰ συσκεφθῶσι περὶ τῆς ὅσον ἔνεστι ταχείας ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων ἐν προσωρινοῖς ἐπὶ τοῦ παρόντος παραπήγμασιν. Αὐθημερὸν μετέβησαν εἰς Κάμπον ἐν ᾧ τῇ ἀξιεπαίνῳ συνδρομῇ τῆς Γενικῆς τῶν βοηθημάτων Ἐπιτροπῆς ἀπεφάσισαν τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐφορίας ἐξαρτωμένου σχολείου τῶν ἀρρένων καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου, ὧν ἡ ἀνάγκη καθίστατο ὁσημέραι ἐπαισθητοτέρα ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ἄλλων καὶ ἑπομένως τῆς πληθύος τῶν ἐν αὐτοῖς φοιτώντων παίδων. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἀφορῶντες εἰς τὴν ὠφέλειαν καὶ πρόοδον τῶν ἐκπαιδευομένων παίδων, θέλουσι φροντίσει νὰ καλέσωσιν, ὅπως ἀναλάβωσι τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα πρῶτον οἱ μᾶλλον πεπειραμένοι, παλαίτεροι καὶ ἱκανότεροι τῶν διδασκάλων, κανονίζοντες ἐπὶ τὸ δικαιότερον τοὺς μισθοὺς αὐτῶν καὶ ἀποκλείοντες τοὺς κατὰ διαφόρους καιροὺς λίαν ἐπιεικῶς ἐν τῇ χορείᾳ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων παρεισφρύσαντας ἐπὶ βλάβῃ τῆς εὐφυοῦς καὶ μεγάλως πρὸς τὰ γράμματα ὀργώσης Χίας νεολαίας.»

— Κατὰ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴν τῶν «Ἡμ. Νέων», ἡ Πύλη ἐθορυβήθη τὰ μέγιστα συλλαβοῦσα τηλεγράφημα, ἐξ οὗ ἐξήγαγεν ὅτι ὁ Βίσμαρκ ἀπηύθυνεν εἰς τὰς δυνάμεις ἐγκύκλιον προτείνουσα ν' ἀναγνωρισθῇ τῇ Αὐστρίᾳ δικαίωμα προστασίας ἐπὶ τῶν κρατῶν τοῦ Αἵμου καὶ ν' ἀνατεθῇ τῇ Ῥωσσίᾳ ἡ προστασία ἐπὶ τῆς Ἀρμενίας, ἀφοῦ ἡ Πύλη οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ πράξῃ ὑπὲρ τῆς πολυπαθοῦς ἐκείνης ἐπαρχίας.

— Ἡ Πύλη, ἀφοῦ ἐδάμασε, κατὰ τὸ φαινόμενον, τὴν ἀλβανικὴν ἀνταρσίαν, ἀγωνίζεται νῦν νὰ δελεάσῃ τοὺς Ἀλβανοὺς διὰ θωπειῶν. Τὰ διαμερίσματα Διακόβας, Γουζίνης, καὶ Ἰπέκ, ἅτινα ἀνῆκον εἰς τὸ σανδζάκιον Πρισρένης, ἡνώθησαν εἰς ἴδιον σανδζάκιον, οὗ μετεσσαρίφης διωρίσθη ὁ Ἀλῆ-πασσᾶς τῆς Γουζίνης, ὁ ποτὲ ἀρχηγὸς τοῦ Ἀλβανικοῦ Συνδέσμου.

— Ἀντιφιλοτιμούμενοι πρὸς τοὺς ἄλλους Εὐρωπαίους οἱ Ἱσπανοὶ βουλεύονται νὰ ἐπιχειρήσωσιν ἔργον τεράστιον, τὴν διάτρησιν δηλονότι τῶν Πυρηναίων, ὅπως ἄρωσι τὰ ὑπὸ τῆς φύσεως παρεμβληθέντα κωλύματα εἰς τὴν ἄμεσον Γαλλίας καὶ Ἱσπανίας ἐπικοινωνίαν, ὡς συνέβη ἐν Μονσενὶ καὶ Γοθάρδ. Τῇ 14 ἱσταμένου ὁ βασιλεὺς Ἀλφόνσος ὑπέγραψε τὸ οἰκεῖον νομοσχέδιον, ὅπερ προσεχῶς ὑποβάλλεται εἰς τὰς βουλάς. Ἐκ τῶν δαπανημάτων τὰ ἡμίση θὰ καταβάλῃ ἡ Ἱσπανία, τὰ δὲ ἕτερα ἡ Γαλλία.

— Περὶ τῆς εἰς Γερμανίαν ἀποδημίας του εἶπεν ὁ Γαμβέτας ἔν τινι συμποσίῳ. «Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἶχον ἀπέλθει εἰς Γερμανίαν, ἀλλ' ἡ αὐτόσε ἀποδημία μου οὐδένα ἄλλον εἶχε σκοπὸν ἢ νὰ ἴδω ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν λιμένων τῆς Βρέμης, τοῦ Ἀμβούργου, τῆς Λυβέκης καὶ τοῦ Στετίνου.»

— Ὁ Βαρθελεμῆς Σαὶντ-Ἰλαίρ, συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Ν. Ἑλ. Τύπου», εἶπεν ὅτι ἡ Γαλλία ἀτενίζει πρὸς τὴν προσεχῆ συνέντευξιν τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσὴφ μετ' ἄκρας ἠρεμίας, διότι δὲν τρέφει μοχθηρὰς κατὰ τῆς Ἰταλίας προθέσεις, συμπεριλαμβάνει δὲ τὴν Αὐστρίαν εἰς τὰς φίλας δυνάμεις. Ἡ Γαλλία χαίρει βλέπουσα ὅτι ἡ Ἰταλία παραιτεῖται τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀλυτρώτων χωρῶν ἐρεθισμοῦ, διότι ἐπιθυμεῖ ν' ἀρθῇ πᾶσα ἀφορμὴ διαταράξεως τῆς εἰρήνης. Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς ἠρνήθη ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀπηύθυνε δῆθεν τῇ Γαλλίᾳ προτάσεις συμμαχίας καὶ ὅτι μόνον μετὰ τὴν ἀπόρριψιν αὐτῶν ἐστράφη πρὸς τὴν Αὐστρίαν.

— Ἐδημοσιεύθη ἐν Βιέννῃ ἡ Ἐρυθρὰ Βίβλος περιέχουσα 152 ἔγγραφα περὶ διαρρυθμίσεως τῶν μαυροβουνικῶν συνόρων καὶ 387 περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος, ἐν παραρτήματι δὲ μακρὰν ἔκθεσιν περὶ τῆς αὐστριακῆς διοικήσεως ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίνῃ. Κατὰ τὸν «Τύπον» ἡ Ἐρυθρὰ Βίβλος ἐπρόκειτο νὰ περιέχῃ καὶ τὰ μετὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως διαμειφθέντα ἔγγραφα περὶ τῶν προσβλητικῶν λόγων τοῦ Γλάδστωνος ἐν Μιδλοθιὰν καὶ τοῦ περιφήμου «Κάτω τὰς χεῖρας!» Ἀλλὰ τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀφῃρέθησαν βραδύτερον, κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

— Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν «Ἄρταν». Ἀπό τινων ἡμερῶν ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἤρχισε νὰ ἐμποδίζῃ ἅπαντα τὰ ἐκ τῆς πεδιάδος τῆς Ἄρτης προερχόμενα προϊόντα, ἡ δὲ πόλις ἤρχισε λίαν διὰ νὰ ἀνησυχῇ, προβλέπουσα ἐντελῆ ἀποκλεισμόν, καθόσον ἡ ἐπὶ αἰῶνας ἐνεργετικωτάτη δι' αὐτοὺς γέφυρα πρόκειται νὰ τεθῇ εἰς ἀχρησίαν, οἱ δὲ δυστυχεῖς κάτοικοι ταύτης ν' ἀντιπαλαίσωσι μὲ τὰ ὁρμητικὰ ὕδατα τοῦ Ἀράχθου καὶ τὰ ἀφρίζοντα τοῦ Ἀμβρακικοῦ κύματα ὅπως κατορθώσωσι νὰ ἔλθωσιν εἰς συγκοινωνίαν μετὰ τῶν γειτόνων των καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου πρὸς προμήθειαν τροφῆς καὶ τῶν πρὸς συναλλαγὴν μέσων.

— Λέγεται, ὅτι τὸν νοσοῦντα λόρδον Γράμβιλλ θὰ διαδεχθῇ ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ Δέρβυς.

— Κατὰ τὰς νέας γερμανικὰς ἐκλογὰς ἐθριάμβευσαν ἐν Βερολίνῳ οἱ φιλελεύθεροι ὑποψήφιοι. Εἰς δύο διαμερίσματα ἡ νίκη ἔμεινεν ἀμφίρροπος μεταξὺ φιλελευθέρων καὶ σοσιαλιστῶν.

— Κατὰ τὴν «Πολιτικήν», ἐπίκειται ἡ ἀνάρρησις τῆς Σερβίας εἰς βασίλειον. Ἡ μεταβολὴ αὕτη οὐδὲν θ' ἀπαντήσῃ διεθνὲς κώλυμα.

Ὕστατον τηλεγράφημα.

Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν.

Σύνταξιν «Νέων Ἰδεῶν»

Ἀθήνας.

Εἴκοσι κληροῦχοι ὁρκισθέντες ἐν Πάτραις καὶ ἀποστελλόμενοι Ἀθήνας πρὸς κατάταξιν ἀφίκοντο σήμερον ἐνταῦθα ἐν μέσῳ χειμῶνος γυμνοί, ἀνυπόδητοι καὶ λειπόθυμοι πείνης ἄνευ οὐδεμιᾶς τροφοδοσίας. Πρὸς Θεοῦ, ποῦ ζῶμεν ; Ποῦ στέλλονται ἀδελφοί μας ; Δὲν εἶναι αὐτοὶ φορολογούμενοι ; Δὲν ἔχουσιν αὐτοὶ ψυχὴν ; Δὲν κλείουσιν αὐτοὶ τὰς οἰκίας των διὰ τὴν Πατρίδα ; Δι' αὐτοὺς δὲν εἶναι ἀτμόπλοια ; Εἰς τὸν στρατιώτην οἰκονομία εἰς τὸν στρατιώτην κατάχρησις. Εἰς τὸν φρουρὸν τῆς Πατρίδος ἡ βαρβαρότης.

Αἴγιον 21 Ὀκτωβρίου 1881.

Α. Τσάμης.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ

Ὁ ἰατρὸς **Ι. Φωκαξένος** εἶναι ὁ μόνος ἀντιπρόσωπος τῆς ἑταιρίας «James Epps et C° Homœopathiechemists London» καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἐν Ἀθήναις ὁδὸς ἁγίου Κωνσταντίνου ἀρ. 29.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἄνω πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ν. Ῥοδολοπούλου, ὁδὸς Ἀκαδημίας.